

10.04.2024

Dnro 880/03.04.04.04.10/2022

Asia

Muu kunnallisia

Valittaja

[REDACTED]

Päätös, josta valitetaan

Porin elinvoima- ja ympäristölautakunta, 24.05.2022, 95

Elinvoima- ja ympäristölautakunnan joukkoliikennejaosto on 29.3.2022 päättänyt, että näkövammaisille ja heidän saattajilleen säilytetään jatkossakin oikeus maksuttomiin matkoihin.

Elinvoima- ja ympäristölautakunta on 24.5.2022 hylännyt [REDACTED]
[REDACTED]**Valitus**

Päätökset on kumottava. Näkövammaisten henkilöiden maksuttomat matkat on ainakin rajoitettava samaan määrään kuin sellaisten kuljetuspalvelua saavien henkilöiden, jotka eivät kykene käyttämään linja-autoa. Porin kaupunki on veloitettava korvaamaan [REDACTED] oikeudenkäyntikulut viivästyskorkeineen.

Ei-vaikeavammaisille näkövammaisille henkilöille ei pidä myöntää maksutonta kuljetusta joukkoliikenteessä, ellei sitä myönnetä samoin perustein kuin sosiaalihuoltolain mukaista kuljetuspalvelua saaville ja terveillekin henkilöille. Jos terveet henkilöt saavat maksuttoman kuljetuksen Porin Yyteriin, niin sellainen pitää järjestää myös vaikeavammaisille henkilöille.

Kaikki näkövammaiset henkilöt eivät ole vaikeavammaisia. Kohtelun tulisi olla yhdenvertaista. Vaikeavammaisen henkilö maksaa esimerkiksi taksilla kuljettavasta Porin Matkakeskuksen ja Porin Puuvillan välisestä matkasta yli kolme euroa, terve henkilö euron. On kyseenalaista minkä vuoksi näkövammaisen henkilö ei maksa samasta matkasta mitään.

Asian käsittely ja selvittäminen

██████████ on täydentänyt valitustaan.

Kaupunginhallitus on antanut lausuntonaan elinvoima- ja ympäristölautakunnan laatiman lausunnon.

Yhdenvertaisuusvaltuutettu on antanut lausunnon.

██████████ on antanut vastineen.

Kaupunginhallitukselle on varattu tilaisuus lausua yhdenvertaisuusvaltuutetun lausunnosta ja ██████████ vastineesta.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus ei tutki ██████████ vaatimusta näkövammaisten henkilöiden maksuttomien matkojen määrän rajoittamisesta.

Hallinto-oikeus on muilta osin tutkinut valituksen ja hylkää sen.

Hallinto-oikeus hylkää ██████████ oikeudenkäyntikuluvaatimuksen.

Ratkaisun perustelut

Tutkimatta jättäminen

Kunnallisvalituksen kassatorisen perusluonteen vuoksi hallinto-oikeus voi antaessaan ratkaisun valitukseen lähtökohtaisesti joko pysyttää muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen sellaisenaan tai kumota sen kokonaan. Hallinto-oikeus ei siten voi muuttaa valituksen kohteena olevaa kunnan toimielimen tekemää päätöstä. Näin ollen hallinto-oikeuden toimivaltaan ei kuulu valituksessa vaadituin tavoin rajoittaa maksuttomien matkojen määrää. Tämän vuoksi hallinto-oikeus jättää ██████████ kyseisen vaatimuksen tutkimatta.

Pääasia

Sovellettavat oikeusohjeet ja esityöt

Kuntalain 135 §:n 2 momentin mukaan kunnallisvalituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä, päätöksen tehnyt viranomaisen on ylittänyt toimivaltansa tai päätös on muuten lainvastainen.

Yhdenvertaisuuslain tarkoituksena on lain 1 §:n mukaan edistää yhdenvertaisuutta ja ehkäistä syrjintää sekä tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeusturvaa.

Yhdenvertaisuuslain 5 §:n 1 momentin (1325/2014) mukaan viranomaisen on arvioitava yhdenvertaisuuden toteutumista toiminnassaan ja ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin yhdenvertaisuuden toteutumisen edistämiseksi. Edistämistoimenpiteiden on oltava viranomaisen toimintaympäristö, voimavarat ja muut olosuhteet huomioon ottaen tehokkaita, tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhtaisia.

Yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan ketään ei saa syrjiä muun ohella terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Yhdenvertaisuuslain 9 §:n mukaan sellainen oikeasuhtainen erilainen kohtelu, jonka tarkoituksena on tosiasiallisen yhdenvertaisuuden edistäminen taikka syrjinnästä johtuvien haittojen ehkäiseminen tai poistaminen, ei ole syrjintää.

Yhdenvertaisuuslain säätämiseen johtaneessa hallituksen esityksessä (HE 19/2014 vp) on positiivista erityiskohtelua koskevan säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu, että perustuslain 6 §:n 2 momentin tapaan syrjinnän kieltö ei estäisi tosiasiallisen yhdenvertaisuuden turvaamiseksi tarpeellista positiivista erityiskohtelua eli tietyn ryhmän (esim. lapset tai vähemmistöt) asemaa ja olosuhteita parantavia toimia. Erityiskohtelu olisi ehdotetun säännöksen mukaan oikeutettua vain, jos sen tarkoituksena on tosiasiallisen yhdenvertaisuuden edistäminen taikka syrjinnästä johtuvien haittojen ehkäiseminen tai poistaminen. Aiemmin voimassa olleessa samannimisessä yhdenvertaisuuslaissa (21/2004) positiivisen erityiskohtelun tavoitteena mainitaan tosiasiallisen yhdenvertaisuuden saavuttaminen syrjinnästä johtuvien haittojen ehkäisemiseksi tai lievittämiseksi. Muun ohella perustuslain 6 § mahdollistaa kuitenkin positiivisen erityiskohtelun myös muunlaisten kuin syrjinnästä johtuvien haittojen ehkäisemiseksi tai lievittämiseksi. Yhteiskunnallisesti heikommassa asemassa olevien ihmisten, esimerkiksi vammaisten, tukeminen voi olla perusteltua silloinkin, kun heikomman aseman ei voida osoittaa johtuvan syrjinnästä. Tämä otettaisiin ehdotetun säännöksen sanamuodossa huomioon siten, että tosiasiallisen yhdenvertaisuuden edistäminen sinänsä voi olla positiivisen erityiskohtelun muoto. Positiivisen erityiskohtelun olisi yhdenvertaisuuslain (21/2004) tapaan oltava tavoitteisiin nähden oikeasuhtaista. Hyväksyttäväkään tarkoitus ei siten oikeuta tavoitteisiin nähden suhteettoman pitkälle meneviä erityistoimenpiteitä. Toimenpiteiden oikeasuhtaisuutta on aina arvioitava tapaus- ja tilannekohtaisesti.

YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn yleissopimuksen (vammasyleissopimus), joka on Suomessa saatettu voimaan 10.6.2016 valtioneuvoston asetuksella 27/2016 (Suomen säädöskokoelman n:o 398/2016), 1 artiklan 1 kohdan mukaan yleissopimuksen tarkoituksena on edistää, suojella ja taata kaikille vammaisille henkilöille täysimääräisesti ja

yhdenvertaisesti kaikki ihmisoikeudet ja perusvapaudet sekä edistää vammaisten henkilöiden synnynnäisen arvon kunnioittamista.

Artiklan 2 kohdan mukaan vammaisiin henkilöihin kuuluvat ne, joilla on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, joka vuorovaikutuksessa erilaisten esteiden kanssa voi estää heidän täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa.

Sopimuksen 2 artiklan mukaan ”syrjintä vammaisuuden perusteella” tarkoittaa vammaisuuteen perustuvaa erottelua, syrjäyttämistä tai rajoittamista, jonka tarkoituksena tai vaikutuksena on heikentää tai mitätöidä kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien tunnustamista, nauttimista tai käyttämistä yhdenvertaisesti muiden kanssa politiikan, talouden, sosiaaliturvan, kulttuurin tai yksilön oikeuksien alalla tai muulla alalla. Se sisältää kaikki syrjinnän muodot, kohtuullisen mukauttamisen epääminen mukaan lukien.

Sopimuksen 19 artiklan mukaan tämän yleissopimuksen sopimuspuolet tunnustavat kaikkien vammaisten henkilöiden yhdenvertaisen oikeuden elää yhteisössä, jossa heillä on muiden kanssa yhdenvertaiset valinnanmahdollisuudet. Sopimuspuolet toteuttavat tehokkaat ja asianmukaiset toimet tehdäkseen vammaisille henkilöille helpommaksi nauttia tästä oikeudesta täysimääräisesti sekä helpottaakseen heidän täysimääräistä osallisuuttaan ja osallistumistaan yhteisöön, muun muassa varmistamalla, että:

- a) vammaisilla henkilöillä on yhdenvertaisesti muiden kanssa mahdollisuus valita asuinpaikkansa sekä se, missä ja kenen kanssa he asuvat, eivätkä he ole velvoitettuja käyttämään tiettyä asuinjärjestelyä;
- (---)
- c) koko väestölle tarkoitettut yhteisön palvelut ja järjestelyt ovat vammaisten henkilöiden saatavissa yhdenvertaisesti muiden kanssa ja vastaavat heidän tarpeitaan.

Sopimuksen 20 artiklan a kohdan mukaan sopimuspuolet toteuttavat tehokkaat toimet varmistaa vammaisille henkilöille mahdollisimman itsenäisen henkilökohtaisen liikkumisen, muun muassa helpottamalla vammaisten henkilöiden henkilökohtaista liikkumista sillä tavalla kuin ja silloin kun he haluavat sekä kohtuulliseen hintaan.

Asiassa saatu selvitys

Elinvoima- ja ympäristölautakunnan asiaa koskeva pöytäkirja on niin sanottu juokseva pöytäkirja, jossa on mukana asian aikaisempi käsittely lautakunnan joukkoliikennejaostossa. Pöytäkirjasta ja sen liitteenä olevasta aloitteesta ilmenee, että Satakunnan Näkövammaisry (jäljempänä myös yhdistys) on 15.6.2021 tehnyt joukkoliikennejaostolle aloitteen näkövammaisry matkustajien ja heidän saattajiensa maksuttomista matkoista joukkoliikenteessä Porin Linjat Oy:n (jäljempänä myös yhtiö) ajamalla vuoroilla.

Aloitteen taustalla on ollut se, että yhdistys oli 1990-luvulla sopinut yhtiön kanssa edellä tarkoitettujen matkustajien oikeudesta maksuttomiin matkoihin ja käytäntö oli jatkunut yhtiön käyttöoikeussopimuksen päättymiseen 6.6.2021 asti. Yhtiöllä oli käyttöoikeussopimuksen perusteella ollut oikeus päättää muista lipuista kuin tieliikenteen toimivaltaisen viranomaisen päättämistä lipputuotteista. Näkövammaisten henkilöiden maksuttomia matkoja ei ollut huomioitu keväällä 2021 tehdyn hankintasopimuksen ehdoissa, koska hankintasopimusta valmistelleille ei ollut annettu tietoa yhdistyksen ja yhtiön välisestä sopimuksesta. Toimikautensa päättäneen joukkoliikennejaoston jäsenet kuitenkin totesivat poliittisen tahtotilan olevan jatkaa kyseisiä maksuttomia matkoja, kunnes uusi joukkoliikennejaosto käsittelee asiaa. Tämän vuoksi näkövammaiset ja heidän saattajansa ovat saaneet matkustaa maksutta Porin joukkoliikenteessä 7.6.2021 jälkeenkin.

Lipputuotevalikoimaan ei ole tehty omaa lipputuotetta näkövammaisille henkilöille eikä heidän saattajilleen. Tämän vuoksi heidän joukkoliikenteen käytöstään, matkustusajoista tai -määristä ei ole saatavissa tarkkaa tietoa. Yhdistyksen aloitteessa maksuttomia matkoja on perusteltu muun muassa yhdenvertaisuuslain mukaisella erityisryhmän positiivisella erityiskohtelulla.

Joukkoliikennejaoston kokoukseen 29.3.2022 tehty valmistelijan näkemys ja esittelijän esitys on ollut, että yhdenvertaisuuslain perusteella näkövammaisille ja heidän saattajilleen ei myönnettäisi maksuttomia matkoja joukkoliikenteessä 1.6.2022 alkaen. Valmistelija on muun ohella todennut, että sosiaalihuoltolain sekä vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (jäljempänä vammaispalvelulaki) perusteella myönnettyjä kuljetuksia käyttävät näkövammaiset maksavat omavastuun omista matkoistaan perusturvan kuljetuspalveluissa, kun taas avoimen joukkoliikenteen matkat ovat olleet maksuttomia näkövammaisille yhdistyksen ja yhtiön sopimalla tavalla. Yhteiskunnan rahoituksella tarjottavat liikkumisen palvelut ovat valmistelijan mukaan näin ollen eriarvoistaneet näkövammaisia matkustajia. Lisäksi maksuttomien matkojen myöntäminen joukkoliikenteessä vain näkövammaisille ja heidän saattajilleen syrjii muista syistä vammaispalvelulain mukaisiin tukitoimiin oikeutettuja henkilöitä, jotka matkustavat joukkoliikenteessä omakustanteisesti. Toisin kuin liikkumisen tukemista koskevissa yksilökohtaisissa päätöksissä, yhdistyksen aloitteessa näkövammaisia kohdellaan erityisryhmänä avoimessa joukkoliikenteessä, mikä ei ole yhdenvertaisuuslain mukaista positiivista erityiskohtelua. Perusturvan järjestämät yksilölliset kuljetuspalvelut ja joukkoliikenteen matkat ovat molemmat yhdenvertaisesti omavastuullisia liikkumispalveluja kaikille käyttäjille, mistä johtuen näkövammaisten henkilöiden matkustamisen joukkoliikenteessä tulee valmistelijan mukaan jatkua maksullisena samoilla lipputuotteilla muiden joukkoliikenteen käyttäjien kanssa.

Joukkoliikennejaoston kokouksessa tehtiin kannatettu muutosehdotus siitä, että näkövammaisille ja heidän saattajilleen säilytetään jatkossakin oikeus maksuttomiin matkoihin. Asiassa suoritettiin äänestys ja muutosehdotus hyväksyttiin äänin 2–7.

Elinvoima- ja ympäristölautakunnan oikaisuvaatimus päätöksen 24.5.2022 kertoelmaosassa on muun ohella todettu, että joukkoliikennejaostolla ei ole toimivaltaa sosiaalihuoltolain ja vammaispalvelulain perusteella myönnettäviin kuljetuksiin ja niiden omavastuisiin. Sosiaalihuoltolain ja vammaispalvelulain mukaiset päätökset liikkumisen tukemisesta ovat ensisijaisesti yksittäiseen henkilöön kohdentuvia, henkilökohtaisia ja asiakkaan tarpeen mukaan räätälöityjä palveluja. Tuen tarpeen arviointi on osa tuen hakijan yksilöllistä elämäntilanteen, varallisuuden ja terveydentilan selvittämistä. Kaikki vammaiset henkilöt maksavat omavastuun omista matkoistaan perusturvan kuljetuspalveluissa.

Kaupunginhallituksen hallinto-oikeudelle antamassa lausunnossa on yhdistyksen aloitteeseen viitaten muun ohella todettu, että maksuttomat matkaliput ovat YK:n vammaissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain hengen mukaisia. Lautakunta on katsonut näkövammaisille henkilöille ja heidän saattajilleen myönnetyn oikeuden maksuttomaan joukkoliikenteeseen yhdenvertaisuuslain mukaiseksi positiiviseksi erityiskohteluksi aloitteen mukaisesti.

Yhdenvertaisuusvaltuutetun hallinto-oikeudelle antaman lausunnon mukaan asiassa on kysymys siitä, voidaanko näkövammaisten ja heidän saattajiensa maksuttomien joukkoliikennematkojen katsoa olevan yhdenvertaisuuslain mukaista positiivista erityiskohtelua. Lausunnon mukaan näkövammaisten henkilöiden itsenäinen matkustaminen julkisilla joukkoliikennevälineillä on hankalampaa kuin vammattomilla matkustajilla. Matkustamisen hankaluus tulee ilmi esimerkiksi joukkoliikennevälineeseen nousemisen yhteydessä, matkan maksamisen tai lipun leimaamisen yhteydessä, oikealla pysäkillä poisjäämisen kohdalla ja joukkoliikennevälineestä ulospääsyn yhteydessä. Positiivisen erityiskohtelun toimenpiteiden kannalta on otettava huomioon julkisten joukkoliikennevälineiden tekninen kehitys 1990-luvulta lähtien sekä se, miten tekninen kehitys mahdollistaa esteettömän matkustamisen ja erityisryhmien huomioimisen. Joukkoliikennevälineiden tekninen kehityskään ei kuitenkaan poista sitä, että näkövammaisten henkilöiden liikkuminen sekä ympäristön ja tilan hahmottaminen on haastavampaa kuin henkilöllä, jolla ei ole näkövammaa.

Yhdenvertaisuusvaltuutetun lausunnossa on edelleen todettu huomionarvoista asiassa olevan sen, että myös eräissä muissa kunnissa näkövammaiset henkilöt ja heidän saattajansa ovat oikeutettuja maksuttomaan joukkoliikenteeseen. Oikeasuhteisuutta arvioitaessa on yhtenä arvioitavana seikkana pidetty erityiskohtelua tarkoittavien toimenpiteiden määräaikaaisuutta. Positiivisesta erityiskohtelusta olisi syytä luopua siinä vaiheessa, kun näiden toimien tavoite on toteutunut ja tosiasiallinen yhdenvertaisuus on saavutettu. Henkilön vamma itsessään ei vielä välttämättä kerro henkilön avun tarpeesta, vaan henkilön mahdollisuus osallistua yhteiskuntaan riippuu vamman lisäksi yhteiskunnassa olevista esteistä ja rajoitteista. Henkilön avun tarvetta tulee aina arvioida suhteessa sekä toimintaympäristöön että vammaisen henkilön yksilölliseen elämäntilanteeseen. Positiivisen erityiskohtelun määräaikaaisuuden oikeasuhteisuutta on arvioitava joukkoliikennevälineiden teknisen kehityksen lisäksi sitä taustaa vasten, että esimerkiksi näkövamma on pysyvä asiantila,

mikä lähtökohtaisesti voi tarkoittaa, että positiivista erityiskohtelua toteuttavat toimenpiteet ovat pitkäaikaisia. Lisäksi arvioinnissa on merkityksellistä se, onko joukkoliikenteen kulkuvälineillä matkustaminen Porissa nykyisin esteetöntä näkövammaiselle ja myös muille vamma ryhmille. Arvioitaessa positiivisen erityiskohtelun toimenpiteiden ja maksuttoman joukkoliikenteen ulottamista koskemaan myös muita vammaisia henkilöitä kuin näkövammaisia henkilöitä on lähtökohta se, että jos vamma estää käyttämästä julkista joukkoliikennettä tosiasiallisesti yhdenmukaisesti vammattomaan ihmiseen verrattuna, tulisi maksuttomuuden koskea myös muita henkilöryhmiä.

Yhdenvertaisuusvaltuutetun lausunnon lopussa on todettu, että näkövammaisen henkilön ja hänen saattajansa maksuton joukkoliikennelippu edistää näkövammaisen henkilön itsenäistä elämää ja osallisuutta yhteiskunnassa sekä mahdollistaa itsenäisen liikkumisen vammaispalvelulain mukaisten kuljetuspalveluiden ohella. Maksuttoman joukkoliikennelipun lisäksi kunnan on yhdenvertaisuuden edistämiseksi velvollisuuden nojalla kehitettävä joukkoliikenteen yleistä esteettömyyttä ja saavutettavuutta.

Oikeudellinen arviointi

Asiassa on [REDACTED] kunnallisvalituksesta ratkaistavana, ovatko elinvoima- ja ympäristölautakunnan joukkoliikennejaoston päätös 29.3.2022 sekä elinvoima- ja ympäristölautakunnan oikaisuvaatimus päätös 24.5.2022 [REDACTED] esittämällä perusteilla kuntalain 135 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lainvastaisia. Kysymys on siitä, voidaanko näkövammaisten henkilöiden ja heidän saattajiensa maksuttomien joukkoliikennematkojen katsoa olevan yhdenvertaisuuslain 9 §:n mukaista positiivista erityiskohtelua. Valituksenalaisilla päätöksillä 29.3.2022 ja 24.5.2022 ei ole päätetty kenenkään osalta sosiaalihuoltolain tai vammaispalvelulain mukaisista kuljetuksista eikä terveiden henkilöiden maksuttomista kuljetuksista. Hallinto-oikeus ei näin ollen arvioi tässä yhteydessä tällaisiin kuljetuksiin liittyviä kysymyksiä.

Hallinto-oikeus katsoo, että elinvoima- ja ympäristölautakunnan joukkoliikennejaoston päätöksen tarkoituksena on näkövammaisten eli heikommassa asemassa olevien ihmisten oikeuksien edistäminen. Näkövammaisten henkilöiden ja heidän saattajiensa maksuttomalla joukkoliikenteellä pyritään edistämään näkövammaisten tosiasiallista yhdenvertaisuutta mahdollistamalla heille liikkuminen ja osallistuminen yhteiskunnan toimintaan vastaavin tavoin kuin henkilöillä, joilla ei ole näkövammaa. Päätöksen tarkoitusperät ovat siten yhdenvertaisuuslain ja vammaisyleissopimuksen tavoitteiden mukaisia. Asiassa ei voida myöskään todeta, että näkövammaisten henkilöiden positiivista erityiskohtelua koskevien toimien tavoite olisi yhdenvertaisuusvaltuutetun lausunnossa tarkoitettu tavoin esimerkiksi teknisen kehityksen vuoksi Porin seudullisessa joukkoliikenteessä jo muulla tavoin toteutunut tai tosiasiallinen yhdenvertaisuus olisi muutoin jo saavutettu. Ottaen huomioon, että kysymys on lippujen hinnoittelua koskevasta päätöksestä, on päätös luonteeltaan määräaikainen ja muutettavissa tilanteessa, jossa positiivisen erityiskohtelun

tarvetta ei katsota esimerkiksi teknisen kehityksen vuoksi enää olevan. Myös tämä puoltaa toimenpiteen oikeasuhtaisuutta. Se, että joillakin näkövammaisilla henkilöillä on oikeus vammaispalvelulain tai sosiaalipalvelulain mukaisesti liikkumista tukeviin palveluihin, ei myöskään anna aihetta katsoa, että kaikkiin näkövammaisiin ja heidän saattajiinsa kohdistuva joukkoliikenteen maksuttomuus olisi suhteettoman pitkälle menevää näkövammaisten positiivista erityiskohtelua. Hallinto-oikeus katsoo, että joukkoliikennejaoston päätöksessä on kysymys oikeasuhtaisesta ja sallitusta yhdenvertaisuuslain 9 §:ssä tarkoitettua näkövammaisten henkilöiden positiivisesta erityiskohtelusta. Kysymys ei siten ole myöskään syrjinnästä.

Edellä mainituin perustein elinvoima- ja ympäristölautakunnan joukkoliikennejaosto sekä elinvoima- ja ympäristölautakunta eivät ole ylittäneet toimivaltaansa eivätkä joukkoliikennejaoston päätös 29.3.2022 sekä lautakunnan oikaisuvaatimus päätös 25.5.2022 ole muutoinkaan valituksessa esitetyillä perusteilla lainvastaisia. Valitus on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Asian lopputulos huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että [REDACTED] joutuu itse vastaamaan mahdollisista oikeudenkäyntikuluistaan.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
 Suomen perustuslaki 6 § 2 mom ja 22 §
 Yhdenvertaisuuslaki 27 §
 Kuntalaki 144 §
 Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 81 § 2 mom 1 kohta

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (Kunnallisvalitus).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeustuomarit Ulla Partanen, Sami Kouki ja Jukka Vanto. Asian on esitellyt Jukka Vanto.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu ja tulostettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmästä.

Jakelu

Päätös tavallisena tiedoksiantona sähköisesti

Oikeudenkäyntimaksu 270 euroa

Porin kaupunginhallitus, jonka on kuntalain mukaisesti ilmoitettava päätöksestä

Porin elinvoima- ja ympäristölautakunta

Tiedoksi sähköisesti

Yhdenvertaisuusvaltuutettu

Satakunnan Näkövammaiset ry

Hallinto-oikeuden yhteystiedot

Turun hallinto-oikeus

Sairashuoneenkatu 2-4 (PL 32), 20101 Turku

turku.hao@oikeus.fi

Puh. 029 56 42400

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Liite hallinto-oikeuden päätökseen**VALITUSOSOITUS (Kunnallisvalitus)**

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika ja tiedoksisaantipäivä

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuun ottamatta.

Jos päätöksestä valitetaan kunnan jäsenelle taikka kuntayhtymän jäsenkunnalle tai sen jäsenelle kuuluvan valitusoikeuden nojalla, valitusaika lasketaan siitä päivästä, jolloin kunta tai kuntayhtymä on julkaissut ilmoituksen yleisessä tietoverkossa.

Jos päätös on annettu asianomaiselle erikseen tiedoksi, valitusaika luetaan kuitenkin tiedoksisaannista. Vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon **kirjeitse tavallisena tiedoksiantona** lähetetystä päätöksestä seitsemäntenä päivänä päätöksen lähettämisestä, jollei vastaanottaja näytä tiedoksisaannin tapahtuneen tätä myöhemmin. Päätös on lähetetty päätöksen antopäivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. **Viranomaisen** tietoon asiakirjan katsotaan kuitenkin tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Käytettäessä **todisteellista tiedoksiantotapaa** vastaanottajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon vastaanottotodistuksen, saantitodistuksen tai tiedoksiantotodistuksen osoittamana päivänä. Sijaistiedoksiannossa tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Käytettäessä **tavallista sähköistä tiedoksiantotapaa** vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä kolmantena päivänä viestin lähettämisestä (sähköpostitse tai sähköisen asiointipalvelun kautta), jollei muuta näytetä. **Sähköisen asiointipalvelun kautta todisteellisesti** tiedoksi saadun päätöksen tiedoksisaantipäivä on päätöksen noutamispäivä asiointipalvelusta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Sen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Asiakirjat voi toimittaa myös sähköisessä asiointipalvelussa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Käyntiosoite:	Postiosoite:
Fabianinkatu 15	PL 180
00130 Helsinki	00131 HELSINKI

Puhelin: 029 56 40260 (kirjaamo)

Fax: 029 56 40382

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

**KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ
OIKEUDENKÄYNTIMAKSU**

Muutoksenhakuasian ja valituslupa-asian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 530 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritä tuomioistuimmaksulain 5 §:ssä tarkoitetuista maksuttomista suoritteista tai mikäli maksun perimättä jättämiseen on lain 4 §:ssä tarkoitettu peruste.

Oikeudenkäyntimaksua ei myöskään peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Lopputuloksesta riippumatta maksu peritään kuitenkin veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta eikä muualla laissa viranomaisen toimenpiteistä suoritettavista maksuista vapautetuilta. Jos maksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, viranomainen tai maksun määräävä virkamies voi yksittäistapauksessa määrätä, ettei maksua peritä.

Tuomioistunmaksulaki (1455/2015)